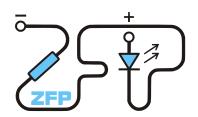
Kabinet výuky obecné fyziky, UK MFF

Fyzikální praktikum II

Úloha č. 3

Název úlohy: Měření vlastností tranzistoru

Jméno: Vojtěch Votruba

Datum měření: 2023-11-20

Připomínky opravujícího:

	Možný počet bodů	Udělený počet bodů
Teoretická část	0-2	
Výsledky a zpracování měření	0–9	
Diskuse výsledků	0-4	
Závěr	0-1	
Použitá literatura	0-1	
Celkem	max. 17	

Posuzoval: dne:

Pracovní úkoly

- 1. Proměřte vstupní charakteristiku křemíkového tranzistoru BD 139 (NPN) v zapojení se společným emitorem pro odpor $R_2=1000\,\Omega.$
- 2. Proměřte výstupní charakteristiku tranzistoru BD 139 pro dva proudy bází $I_B=0.2\,\mathrm{mA}$ a $0.3\,\mathrm{mA}$.
- 3. Změřte závislost kolektorového proudu I_C na proudu bází I_B pro kolektorová napětí $U_{CE}=2\,\mathrm{V}$ a 6 V.
- 4. Pomocí lineární regrese určete činitel proudového zesílení β v zapojení se společným emitorem. Naměřené charakteristiky zpracujte graficky přímo v praktiku.

1 Teoretická část

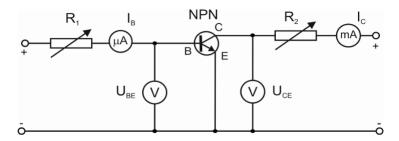
Tranzistor je polovodičová součástka velmi používaná ve všech moderních elektronických zařízeních. Obecně je dělíme na dva typy podle polovodičových přechodů, ze kterých jsou postaveny: tranzistory typu PNP a tranzistory typu NPN [1]. Z tranzistoru dále typicky vedou tři elektrody označeny E-emitor, C-kolektor a B-báze, podle vzájemného zapojení těchto elektrod rozlišujeme např. zapojení se společným kolektorem a zapojení se společným emitorem [1]. Právě zapojení se společným emitorem budeme proměřovat v této úloze. Tranzistor se dá v technické praxi pak použít například jako elektronický spínač nebo zesilovač.

1.1 Vstupní charakteristika

Vstupní charakteristikou nazveme závislost bázového proudu I_B na napětí mezi bází a emitorem U_{BE} . Pro tranzistor typu NPN jde tedy vlastně o charakteristiku přechodu PN [1]. Pro tu je odvozen vztah nazývaný Shockleyho diodová rovnice

$$I = I_0 \exp\left(\frac{qV}{k_B T} - 1\right),\tag{1}$$

kde I_0 je proud PN přechodem, V je napětí přiložené na PN přechod, q je elementární náboj, k_B je Boltzmannova konstanta a T je teplota [1]. Vstupní charakteristiku v zapojení se společným emitorem budeme měřit podle schématu na obr. 1.

Obrázek 1: Schéma zapojení NPN tranzistoru se společným emitorem [1].

1.2 Výstupní charakteristika

Obdobně, jako jsme v předchozí podsekci definovali vstupní charakteristiku, definujeme pro zapojení se společným emitorem výstupní charakteristiku tranzistoru jako závislost kolektorového proudu I_C na napětí mezi kolektorem a emitorem U_{CE} [1]. Zde už proud prochází přes oba přechody PN a proud na kolektoru můžeme tak spočítat jako lineární kombinaci charakteristik obou přechodů

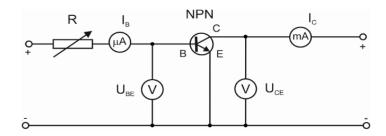
$$I_C = A \exp\left(\frac{qU_E}{k_B T} - 1\right) + B \exp\left(\frac{qU_C}{k_B T} - 1\right),\tag{2}$$

kde U_C a U_E jsou napětí na PN přechodech [1]. Během našeho měření, které bude provedeno znovu pomocí obvodu na obr. 1, budeme napětí U_E udržovat konstantní. Naopak napětí U_C zapojené v závěrném směru budeme zvyšovat (resp. snižovat). To povede k tomu, že druhý člen v rovnici (2) se stane pomalu zanedbatelným a proud I_C se bude v charakteristice saturovat [1].

1.3 Zesílení proudu

V této části ověříme zesilovací efekt tranzistoru a použijeme k tomu obvod na obr. 2. Vpouštíme-li jistý proud do emitorové části obvodu, bude proud, který vychází v kolektorové části, tím samým proudem přenásobeným jistou konstantou úměrnosti [1]. Této konstantě říkáme *činitel proudového zesílení* a je definována vztahem [1]

$$\beta = \left(\frac{\Delta I_C}{\Delta I_B}\right)_{U_{CE} = \text{konst.}} \tag{3}$$

Obrázek 2: Schéma zapojení NPN tranzistoru se společným emitorem pro měření pracovního úkolu 3 [1].

2 Výsledky a zpracování měření

2.1 Podmínky pokusu

Měření bylo provedeno v místnosti PII v budově MFF UK na Karlově. Změřené podmínky termo-hygrobarometrem při pokusu byly následující: Teplota $t=23{,}0(4)\,^{\circ}\text{C}$, relativní vlhkost $\Phi=37(3)\%$, tlak $p=981(2)\,\text{hPa}$.

2.2 Vstupní charakteristika

Pro měření vstupní charakteristiky jsme použili obvod na obr. 1. Jako odpor R_1 byl použit posuvný potenciometr a jako odpor R_2 pevný odpor s 1000 Ω . Napětí $U_{CE}=5.0\,\mathrm{V}$ jsme nastavili napevno, zatímco napětí U_{BE} jsme postupně měnili. Použili jsme laboratorní zdroj Straton(typ 2229).

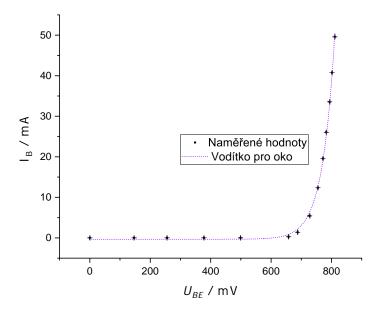
Obě veličiny (napětí i proud) jsme během měření odečítali z displaye dvou multimetrů Keithley 2100. Z toho také vyjdou nejistoty, které budeme odhadovat. Výrobce uvádí pro daný rozsah chybu napětí jako 0.0045~% z naměřené hodnoty + 0.000008 V. Pro proud uvádí chybu 0.055~% z naměřené hodnoty + 0.0025 mA pro rozsah 10~mA nebo + 0.006~mA pro rozsah 100~mA [1]. Na druhou stranu z měření víme, že hodnoty na multimetru od určitého řádu fluktuovali tak, že jsme je již za tento řád nemohli zapsat. Proto nejistotu odhadneme jako jednotku v posledním čitelném řádu.

Všechna naměřená data jsou uvedena v tabulce 1

Tabulka 1: Naměřená vstupní charakteristika tranzistoru.

U_{BE} / mV	$\sigma_{U_{BE}}$ / mV	I_B / mA	σ_{I_B} / mA
0	1	0,00	0,01
147	1	0,00	0,01
256	1	0,00	0,01
378	1	0,00	0,01
499	1	0,00	0,01
658	1	$0,\!28$	0,01
688	1	1,38	0,01
728	1	$5,\!43$	0,01
755	1	12,36	0,01
772	1	$19,\!54$	0,01
783	1	26,06	0,01
794	1	$33,\!55$	0,01
802	1	40,74	0,01
811	1	$49,\!59$	0,01

Data byla dále vynesena graficky do obr. 3 programem Origin a proložena exponenciálním vodítkem pro oko.

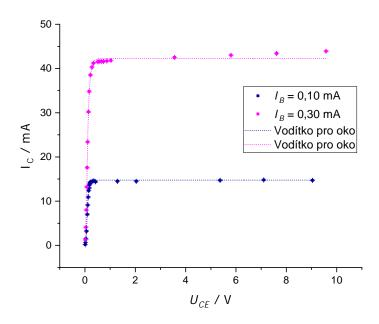
Obrázek 3: Závislost bázového proudu I_B na nastaveném napětí mezi emitorem a bází U_{BE} .

2.3 Výstupní charakteristika

V této části bude měření probíhat velmi podobně jako v části předchozí. Znovu vyjdeme z obvodu na obr. 1, leč tentokrát nastavíme $R_1=20\,000\,\Omega$ na odporové dekádě a jako R_2 použijeme posuvný potenciometr. Závislost I_C na U_{CE} zde změříme dvakrát při pevném nastavení $I_B=0,10\,\mathrm{mA}$ a $I_B=0,30\,\mathrm{mA}$. Používáme stejný laboratorní zdroj jako v předchozí podsekci.

Tentokrát hodnoty I_C a U_{CE} budeme odečítat na laboratorním multimetru Fluke 8808. Podobně jako v předchozí podsekci je nejistota, kterou nám výrobce uvádí [1], v tomto měření nerealistická. Zapisujeme tedy hodnoty alespoň na dvě platné cifry a jako nejistotu odhadujeme jednotku v posledním řádu, který je zapisujeme. Data naměřená v této podsekci jsou uvedená v tabulkách 2 a 3.

Závislost byla také znovu zpracována graficky pomocí programu Origin, tentokrát do obr. 4. Znovu jsme vynesli exponenciální vodítka pro oko.

Obrázek 4: Závislost kolektorového proudu I_C na nastaveném napětí mezi kolektorem a emitorem U_{CE} .

Tabulka 2: Naměřená výstupní charakteristika tranzistoru pro $I_B=0.10\,\mathrm{mA}.$

U_{CE} / mV	$\sigma_{U_{CE}}$ / mV	I_C / mA	σ_{I_C} / mA
0,011	0,001	0,18	0,01
0,024	0,001	0,61	0,01
0,041	0,001	1,5	0,1
0,061	0,001	3,2	0,1
0,094	0,001	7,0	0,1
$0,\!11$	0,01	9,1	0,1
$0,\!13$	0,01	10,9	0,1
$0,\!15$	0,01	12,4	0,1
$0,\!17$	0,01	13,0	0,1
0,18	0,01	13,7	0,1
0,19	0,01	13,9	0,1
$0,\!21$	0,01	14,2	0,1
$0,\!22$	0,01	14,3	0,1
$0,\!29$	0,01	14,5	0,1
$0,\!35$	0,01	14,6	0,1
$0,\!42$	0,01	$14,\!4$	0,1
2,04	0,01	14,5	0,1
1,29	0,01	14,5	0,1
$5,\!37$	0,01	14,7	0,1
7,10	0,01	14,8	0,1
9,04	0,01	14,7	0,1

Tabulka 3: Naměřená výstupní charakteristika tranzistoru pro $I_B=0{,}30\,\mathrm{mA}.$

U_{CE} / mV	$\sigma_{U_{CE}}$ / mV	I_C / mA	σ_{I_C} / mA
0,018	0,001	1,3	0,1
0,037	0,001	4,1	0,1
0,055	0,001	8,0	0,1
0,074	0,001	13,2	0,1
0,089	0,001	17,6	0,1
$0,\!11$	0,01	23,4	0,1
$0,\!14$	0,01	30,2	0,1
$0,\!17$	0,01	34,8	0,1
$0,\!22$	0,01	$38,\!5$	0,1
$0,\!28$	0,01	40,3	0,1
$0,\!34$	0,01	41,2	0,1
$0,\!51$	0,01	41,5	0,1
$0,\!57$	0,01	41,6	0,1
$0,\!65$	0,01	41,6	0,1
0,74	0,01	41,6	0,1
0,87	0,01	41,7	0,1
1,03	0,01	41,8	0,1
3,56	0,01	42,5	0,1
5,80	0,01	43,0	0,1
$7,\!61$	0,01	$43,\!4$	0,1
$9,\!58$	0,01	43,9	0,1

2.4 Zesílení proudu

Finálně prozkoumáme zesilující účinky tranzistoru. Sestavíme obvod podle obr. 2, kde jako odpor R použijeme dekádu s nastavením na $20\,000\,\Omega$. Závislost I_C na I_B , kterou předpokládáme lineární, zde znovu měříme dvakrát pro pevné nastavení $U_{CE}=3.0\,\mathrm{V}$ a $U_{CE}=5.5\,\mathrm{V}$.

Oba dva proudy měříme na různých multimetrech zmíněných v předchozích podsekcích. Na oba dva multimetry se ovšem vztahuje, že použití nejistoty uváděné výrobcem je v tomto pokusu neadekvátní. Naměřená data byla zanesena do tabulek 4 a 5.

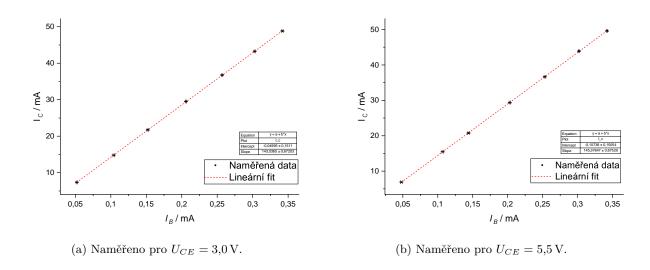
Tabulka 4: Naměřené zesilovací účinky tranzistoru pro konstantní napětí $U_{CE}=3.0\,\mathrm{V}.$

I_B / mA	σI_B / mA	I_C / mA	σI_C / mA
0,052	0,001	7,36	0,1
0,104	0,001	14,77	0,1
$0,\!152$	0,001	21,73	0,1
$0,\!206$	0,001	$29,\!51$	0,1
$0,\!257$	0,001	36,74	0,1
0,303	0,001	$43,\!26$	0,1
0,342	0,001	$48,\!82$	0,1

Tabulka 5: Naměřené zesilovací účinky tranzistoru pro konstantní napětí $U_{CE}=5.5\,\mathrm{V}.$

$\overline{I_B / \mathrm{mA}}$	σI_B / mA	I_C / mA	σI_C / mA
0,048	0,001	6,90	0,1
$0,\!107$	0,001	$15,\!49$	0,1
0,144	0,001	20,76	0,1
0,203	0,001	$29,\!36$	0,1
$0,\!253$	0,001	$36,\!65$	0,1
$0,\!302$	0,001	$43,\!87$	0,1
$0,\!342$	0,001	49,60	0,1
- ,	- ,	- ,	- , -

Dále jsme obě závislosti nafitovali lineární funkcí v programu Origin a vynesli je do grafů na obr. 5a a 5b.

Obrázek 5: Závislost kolektorového proudu I_C na bázovém proudu I_B .

Origin nám vrátil směrnice fitu, které mají fyzikální význam činitelů proudového zesílení. Vychází tedy jako

$$\beta(3,0 \,\mathrm{V}) = 143,03(5),\tag{4}$$

$$\beta(5,5 \,\mathrm{V}) = 145, 4(1). \tag{5}$$

3 Diskuse výsledků

Podle instrukcí jsme změřili obě charakteristiky a zesilovací účinky tranzistoru. Měření charakteristik dopadlo uspokojivě, naměřená data dobře odpovídají teoretickým exponenciálním závislostem, jak je vidět na obr 3 a 4, a není proto nutné v této části hledat další zdroje chyby.

Naopak tomu bylo u měření zesílení. Z teorie víme, že koeficient β by měl vyjít pro obě napětí U_{CE} stejně, přičemž naše výsledky se neshodují ani v rámci nejistoty. Velmi dobrou orientační shodu však nacházíme, je tedy pravděpodobné, že jsme nejistotu pouze podhodnotili a že nedošlo k velkým systematickým chybám, jež

by zmařily experiment.

Jak bylo zmíněno v příslušné sekci, fitování proběhlo pomocí programu \mathtt{Origin} , konkrétně funkcí \mathtt{Fit} \mathtt{Linear} with \mathtt{X} \mathtt{Error} , která zohledňuje chybu naměřených dat na ose x, na ose y i statistickou nejistotu. Z toho vyplývá, že nejistota, kterou jsme podhodnotili, musela být nejistota samotných naměřených dat. Jak si můžeme povšimnout, aby se oba činitele shodovali, museli by nejistota být přinejmenším o řád vyšší.

Mezi nezapočtené zdroje chyb může patřit například nezapočtený ohřev vodičů, nepříliš těsné kontakty, koroze na kontaktech nebo parazitní odpory, i když těžko říct, do jaké míry tyto faktory experiment mohly ovlivnit. Odhlédneme-li však od samotných koeficientů, vyšlo měření zesílení také v pořádku. Naměřená data šla dobře proložit lineární funkcí viz obr. 5.

4 Závěr

Podařilo se proměřit vstupní i výstupní charakteristiku křemíkového tranzistoru BD 139 v zapojení se společným emitorem. Tyto charakteristiky byly zpracovány graficky i tabelárně.

Dále se podařilo proměřit zesilovací účinky téhož tranzistoru a zpracovat toto zesílení obdobně k naměřeným charakteristikám. V této části jsme také fitováním stanovili činitel proudového zesílení pro dvě fixní napětí. Pozorujeme u nich alespoň orientační shodu:

$$\beta(3,0 \,\mathrm{V}) = 143,03(5),\tag{6}$$

$$\beta(5,5 \,\mathrm{V}) = 145,4(1). \tag{7}$$

Reference

[1] Měření vlastností tranzistoru [online]. [cit. 2023-11-25]. Dostupné z: https://physics.mff.cuni.cz/vyuka/zfp/zadani/203